

vurderingssystem, som ikke er retfærdigt, og det er jo glimrende i harmoni med Venstres grundlæggende synspunkter: Vi er imod lejeværdi af egen bolig, vi er imod grundskyld og ejendomsbeskatning i det hele taget, og vi er imod formuebeskatning. Vi er altså imod alle de skatteformer, der er knyttet til den offentlige vurdering, som jeg i dag må medgive at begge parter har ret i er uretfærdig. Og derfor er det også logisk, at vi ikke er voldsomt interesserede i, hvordan vurderingssystemet er indrettet, for vi ønsker slet ikke at bruge vurderingssystemet som grundlag for skatter.

Venstre ønsker, at man betaler skat efter evne, og dér kan indkomstskatten være en udmærket måde at vurdere éns evne til at betale skat på. Forbrugsskatter kan på samme måde være udtryk for en evne til at betale skat, hvorimod en ejendoms værdi ikke udtrykker nogen form for evne til at betale skat.

Oven i købet minder ejendomsskatter om det kopskattesystem, som Margaret Thatcher indførte i England, og ifølge hvilket man betaler det samme beløb pr. borger, altså en skat, som i høj grad vender den tunge ende nedad:

Hvis to familier bor i to rækkehuse ved siden af hinanden og de har den samme vurdering og den ene familie tjener to eller tre gange så meget som den anden familie, skal de alligevel betale det samme i lejeværdi og det samme i ejendomsskat. Det vil sige, at man betaler det samme kronebeløb, uanset om man tjener meget eller man tjener lidt.

Det er en meget uretfærdig og meget asocial form for beskatning, som vender den tunge ende nedad. Derfor er Venstre stærkt imod disse former for beskatning.

Skal man så have et vurderingssystem, og er man så nødt til at gå ind på selve tankegangen, ja, så kan man vurdere, om det skal være politisk valgte eller det skal være professionelle folk, sådan som det bliver lagt op til i beslutningsforslaget. Og dér må jeg så sige at Venstre har den tradition, at vi ønsker, at almindelige borgere skal kunne deltage i vores vurderingssystem, ligesom vi oprindeligt, da vi havde ligningskommissionerne, havde almindelige, politisk valgte repræsentanter og i dag i Skatteankenævnet også har politisk valgte repræsentanter til at tage stilling i de spørgsmål.

Så skal vi vælge mellem lægmænd og professionelle folk, således som det er ifølge dette beslutningsforslag, jamen så vælger vi, at det er lægmænd, der skal være vurderingsformænd og vurderingsmedlemmer.

Så heller ikke på det område kan vi være enige i forslaget.

Men jeg må sige, at der jo også er grund til at være opmærksom på, at nogle af de politisk valgte vurderingsformænd og vurderingsmænd rundt omkring i landet måske har været lidt uheldige, også i deres udtalelser, når de har udtalt sig om den måde, de har vurderet på.

Således var der en uheldig udtalelse fra en vurderingsmand i det nordsjællandske område, som påpegede, at når han vurderede villaerne ved Strandvejen, tog han sociale hensyn, fordi han mente, at det var familier, der ikke tjente ret meget, som boede i husene, og derfor ville han have nogle lave ejendomsvurderinger. Det er da oplagt, at det er helt i strid med den måde, man skal administrere loven på, at man vurderer på det grundlag, ligesom det modsætningsvis vil være forkert at have det synspunkt, at man ønsker højere grundskatter og derfor indlægger den grundholdning i sine vurderinger og dermed ud fra en provenubetragtning går ind for høje vurderinger.

John Vinther (KF):

Jeg kan tilslutte mig de betragtninger, som hr. Peter Brixtofte nys fremførte, og dermed kan jeg også afsløre, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget.

I forbindelse med behandlingen af L 139 i forrige samling kunne der jo konstateres et meget bredt ønske om at bevare det folkevalgte element i vurderingsorganisationen. Det Konservative Folkeparti deler dette ønske, og vi ønsker derfor at værne om lægmandselementet. Og et af de væsentligste elementer i dette beslutningsforslag er jo netop at afskaffe lægmandselementet til fordel for en professionel vurderingsstruktur.

Jeg tror ikke på, at Fremskridtspartiets beslutningsforslag hviler på et særlig bredt ønske i befolkningen. Jeg tror, at borgerne i al almindelighed er trygge ved, at det er »almindelige« borgere, der forestår vurderingen, og ikke en eller anden embedsmandslignende professionel vurderingsmand. Det betyder naturligvis ikke, at borgerne altid er tilfredse med vurderingerne, eller at vurderingerne altid er rigtige, men det er et helt andet problem, og det tror jeg ikke at dette beslutningsforslag kan afhjælpe.

For så vidt angår forslaget om at afskaffe den nuværende, årlige vurdering til fordel for en basisvurdering med efterfølgende årlige reguleringslove, synes jeg, der er god grund til at